

פְּרֻשֵׁת עֵינַי חַמְדָּה

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת ע"ן חמד" - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֵׁת לָךְ לָךְ - לָךְ ה' הַגְּדֵלָה וְהַגְּבוּרָה

"הַרְמֵתִי יְדֵי אֵל ה' אֵל עֲלוּיִן" (בראשית יד, כב)

למנוע מצב, שבו ייחס מלך סדום לעצמו את כל ההון שלו.

אולם קשה להבין, מדוע הוא מרים את ידו בעניין זה?

אלא אברהם אבינו אמר למלך סדום: ראה, אני נמצא כעת בניסיון של "כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה", ויש בי רצון לייחס לעצמי את כל ההצלחות, אך "הרימותי ידי אך ה' א-ל עליון" - אותה יד העלולה לחשוב שאולי עשתה משהו - אני מרים לא-ל עליון, ומצהיר, **שלא עשיתי דבר מכוחי! אלא הכול מאיתו יתברך לעד ולעולמי עולמים**

על כך אומר הפסוק: "וְקָוִי ה' יַחְלִיפוּ כֹחַ (ישעיהו מ, לא) - כלומר, המאמין בה' ומבין, שהכול מאיתו יתברך ואינו זוקף את הצלחותיו לעצמו - מחליף את ה"כוח", ובמקום לומר "כְּחִי וְעֹצְם יְדֵי עָשָׂה לִי אֶת הַחֵיל הַזֶּה (דברים ח, יז)", הוא מצהיר שהכוח מן הקב"ה!

זוהי גישה, שעל כל יהודי לאמץ על כל פרט ופרט בחייו, אם הוא לדוגמה מבחין בילדיו המוצלחים, עליו להבין, שאפילו התורשה, אשר לכאורה מקורה בו, איננה מגיעה ממנו, אלא ישירות מבורא העולם! וכן לגבי שאר הצלחותיו, בממונו וכו'.

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי
רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

אברהם אבינו יצא למלחמה מול שניים וחצי מליון חיילים, הנשמעים לפקודתם של ארבעת המלכים וניצח אותם בצורה ניסית. כשהחול שזרק עליהם הפך לחיצים ולחרבות והרג בהם, עד שאותם המלכים וצבאותיהם נכנעו לפניו.

בשובו חזרה, הבחין אברהם במלך סדום, אשר שקע עמוק בתוך בארות חמר, אמר לו: "צא" ומיד נענה מלך סדום לקריאתו ויצא בקלות לקראתו. כפי שנאמר: "וַיֵּצֵא מֶלֶךְ סֹדֶם לִקְרָאתוֹ (בראשית יד, יז)".

כל מי שראה את הניסים הללו: הן בניצחון המופלא במלחמה והן בהוצאת מלך סדום מבארות החמר, התפעל והתפעם מכוחו של אברהם אבינו. ולכן מיד אמרו אליו כולם: "נְשִׂיא אֱלֹקִים אַתָּה בְּתוֹכֵנוּ (בראשית כג, ו)". והצהירו על אמונתם באלוקי אברהם, כשהם מכתירים את אברהם למלך עליהם.

או אז הגיע מלך סדום וביקש: "תֵּן לִי הַנֶּפֶשׁ וְהַרְכֵּשׁ קֶחַ לָךְ (בראשית יד, כא)", אולם אברהם מסרב להצעה הנדיבה. ומשיב לו: "הַרְמֵתִי יְדֵי אֵל ה' א-ל עֲלוּיִן קִנְיָה שָׁמַיִם וְאָרֶץ. אִם מְחוּט וְעַד שָׂרוֹךְ נֶעַל וְאִם אֶקַּח מִכָּל אֲשֶׁר לָךְ וְלֹא תֵאמַר אֲנִי הִעֲשֵׂרְתִּי אֶת אֲבָרָם (בראשית יד, כב-ג)".

תשובתו של אברהם מובנת, מבקש הוא

העלון מוקדש להצלחת

יש בן גילה ישי בן גילה יניב בן גילה יצחק אריאל בן טובה שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה עינת בת רחל ברכה רחל ברכה בת פדילה דליה רונן אברהם וב"מ רחל ברכה בת רחל ברכה ח' הפקות ואירועים יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע נטלי בת יונית קסירר אפרים וב"ב שלמה ודנה דוד וב"ב כולל ברסלב אילת חיים בן בכרוי י.מ.י.ש כדורי

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רוינת בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר עמית בת טובה יוסף בן רחמה יפית בת ג'ינה אוחן בן נעמי חגית בת גילה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעידה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונגאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם מוריה בן רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה שלו בן מזל פחימה אליהו בן מאיה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה דוד בן נדה יעקב בן אסתר כל עם ישראל

ח' חשוון תשע"ה 01/11/2014

פרשת לך לך

הפטרה: "למה תאמר" - ישעיהו מ

ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
18:03	17:26	16:16	
17:59	17:23	16:33	ת"א
17:59	17:23	16:33	חיפה
18:02	17:26	16:36	ב"ש

שואל ומשיב בהלכה – אסור והתר

שאלה: ?

אלו מאכלים מצריכים בדיקה מפני תולעים ומה דין המאכל אם לא נבדק?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

מוצרים שבהם הנגיעות מתולעים נדירה- אין צורך לבדוקם, אלא אם כן אנו מבחינים בהם במשהו המעלה חשד. דוגמא: גזר או תפוח אדמה- אין צריך לחשוש, שמא הם נגועים בחרקים, אלא אם כן נמצאה בהם נקודות ריקבון, יש להסיר ולבדוק, שאין במקום חרק או זחל. מוצרים מעובדים הארוזים היטב, כמו שוקולד, אבקת מרק וכדומה- בדרך כלל אינם צריכים בדיקה, אלא אם כן יש באריזה חורים, או סימני כרסום במאכל, ובמקרה זה יש לחשוש לנגיעות, והמאכל צריך בדיקה.

מוצרים שבהם נגיעות התולעים נדירה- כאשר הנגיעות בהם הם בגדר "מיעוט המצוי", מוצרים אלו צריכים בדיקה לפני האכילה. ובדיעבד שעברו ובישלו ללא בדיקה, ולא ניתן לבדוק לאחר הבישול, המאכל מותר. **מקורות:** לעניין דיעבד מותר, היות שיש ספק אם המאכל כלל מתולע, ושמא נימוח בבישול ולא נשאר בשלמותו. אמנם התשב"ץ ח"ג (סימן יא) וערוך השלחן (שם ס"ה) כתבו, דפירות שבדרך כלל לא מצויים בהם תולעים, ולפעמים מחמת סיבה נמצא בהם תולעים, די לבדוק על ידי מדגם. **מוצרים ומאכלים, שהנגיעות בהם רבות** - דרגה חמורה יותר, ורוב הסיכויים שיש בהם חרקים, באלו חיוב הבדיקה גדול יותר. וכאשר התבשל ללא בדיקה, אין לו תקנה. **מקורות:** ש"ך (שם ס"ק ט), ערוך השלחן (סימן פד אות ע-עב).

בְּרִית מִילָה

מעשה שהיה עם הגאון הרב בן ציון אבא שאול זצ"ל, שהתחיל ללמד מסכת פסחים ואמר לתלמידים לקרוא את המשנה ביחד בקול רם. כולם קראו 'אור לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור הנר', והרב אמר להם לחזור שוב על הקטע, וחזרו שוב, והרב ביקש שיחזרו שוב פעם וכן עשו. התלמידים תהו מדוע על כך. לפתע שאל אותם הרב: "האם יש כאן בחור שלא עשה ברית מילה?". השאלה הייתה תמוהה עד מאוד שכן מדובר בתלמידי ישיבה, והנה קם אחד הבחורים ואמר: "כן, כבוד הרב, לא עשו לי ברית, וזאת מכיוון ששני האחים שלי נפטרו אחרי שעשו להם ברית מילה, ולכן לפי ההלכה אני פטור".

אמר לו הרב: "אתה צודק, אבל עכשיו תלך לרופא מומחה ותבדוק, אם עכשיו כבר אפשר לעשות ברית". וכן היה, שלבסוף עשה ברית. התלמידים, שהיו באותו מעמד, שאלו את הרב: "איך כבוד הרב ידע, שיש מישהו שלא עשה ברית-מילה?". השיב להם הרב: "אתם קוראים אור לארבעה עשר, ואני שומע 'עורלת בשר'. חשבת שאולי אני לא שומע טוב, ולכן ביקשתי, שתחזרו שוב ושוב, ובכל פעם אני שומע אותן מילים, ומזה הבנתי, שיש מישהו שלא עשה ברית-מילה".

מְסִירוֹת נֶפֶשׁ

סיפר הגה"צ רבי ישראל גרוסמן זצ"ל, בעת שכיהנתי כראש ישיבת תומכי תמימים, היה המשפיע החסידי בישיבה אחד מגדולי החסידים, בעל מסירות נפש בפועל ממש, הרה"ח רבי מנדל פוטרפאס זצ"ל. ממנו זכיתי לשמוע סיפורים מדהימים ומפליאים אודות מסירות נפשם של היהודים התמימים, שחירפו נפשם לקיים תורה ומצוות מאחורי מסך הברזל של השלטון הקומוניסטי בברית המועצות. אחד הסיפורים המרגשים, ששמעתי ממנו היה אודות ברית מילה, שהשתתף בה, ולדבריו, הייתה זו אחת החוויות הקשות ביותר, שעברו עליו במשך עשרות שנים של סבל ויסורים בבתי הסוהר תחת מגפיהם של הבולשביקים.

וכה סיפר רבי מנדל: הרבה פעילויות בענייני יהדות וכשרות, ובמיוחד בענייני ברית מילה, נזקפים לזכותו של הצדיק המופלא האדמו"ר מרימניץ זצוק"ל, **אלפי קילומטרים עשו יחד כדי לערוך בריתות**. יום אחד הגיעה אשה אל הרבי מרימניץ וסיפרה לו שנולד לה בן לאחר עשרים שנות נישואין. בעלה קומוניסט, קצין בעל דרגה גבוהה בצבאו של סטאלין ימ"ש, ואינו רוצה לשמוע כלל על עריכת ברית מילה לתינוק. אלא שכעת הוא יצא לחופשה ונסע למקום הבראה למשך שבועיים, וברצונה לנצל את ההזדמנות ולערוך ברית מילה לתינוק. הרבי נעתר לבקשתה וקבעו מקום מסתור, ששם תיערך הברית.

למקום המסתור הגיעו הרבי מרימניץ ורבי מנדל והאשה והתינוק, רבי מנדל שימש כסנדק, וכשהרבי מל את התינוק התחיל לפתע שטף דם חזק בלא אפשרות לעצור את הדם, התינוק צרח נוראות, פניו השתנו, והאמא, בראותה את תינוקה מכחיל, התעלפה ונשכבה על הרצפה. רבי מנדל מספר ואומר, כי למרות שעשרות שנים עבר עינויים קשים ומרים בבתי סוהר, ועברו עליו חוויות קשות, מחזה כזה לא ישכח כל ימי חייו. **האשה זעקה שאם ח"ו ימות התינוק – בעלה עלול להרוג אותה...**

כל הפעולות לעצירת הדם לא הועילו. ואז, לפתע פתאום, סגר הרבי את עיניו ואמר לרבי מנדל, שהוא מכוון עכשיו שם מיוחד עפ"י הקבלה כסגולה לעצירת הדם. הוא מלמל כמה משפטים בשקט, ורבי מנדל העיד: **הרגשתי על הרבי, שהוא נמצא בעולמות עליונים. ובאמת, תוך דקות ספורות נעצר הדם, וגם האם חזרה לעצמה.**

מְנוּיִים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הַקְדַּשְׁת הָעֵלוֹן

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון,
חזרה בתשובה וכו" – נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח" הבשם 26א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לְשִׁאלוֹת בְּהִלְכָה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל" 052-6329144

הרב אהרן טברסקי זצ"ל - נולד בשנת ה'תקמ"ז (1786) בצ'רנוביל. הבן הבכור של אביו. נקרא על שם סבו הרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין. גדל ולמד בבית-סבו. עוד בצעירותו הצטיין בענותנותו ובראת השמים שלו ונתמנה ע"י אביו לעורר את לבבות בני ישראל לתורה ועבודה, ועל כן נסע על פני עיירות לעוררם לקדושה וטהרה.

על גדולתו התבטא אביו הקדוש: יש לי שבעה בנים כשבעה קני המנורה ו"אהרן" עומד ומיטיב עליהם. ועוד כתב עליו במכתב: "בני הרב הגדול במנין אשר אין דורו דור יתום ולא דור אלמן, מזה בן מזה, חכם הכללי כבוד הישראלי מו"ה רבי אהרן". כיהן כאדמו"ר עוד בחיי אביו. את סמיכתו קיבל מר' ברוך ממזיבוז. לאחר הסתלקות אביו מילא את מקומו בצ'רנוביל והיה האדמו"ר השלישי מצ'רנוביל. רבים פנו אל הרב ונושעו: עקרות, בעיות בזיווגים ומחלות קשות ושאר מרעין בישין. **מלומד בניסים. ענותן. בעל רוח-הקודש. פועל ישועות ובעל-מופת.** נפטר ב-ח' כסליו ה'תרל"ב (1871). חי כ-85 שנים. ציונו בצ'רנוביל.

אביו: ר' מרדכי (המגיד מצ'רנוביל). **אמו:** מרת חיה שרה (בתו של ר' אהרן הגדול מקרלין). **נשותיו:** בתו של ר' גדליה מליניץ (מח"ס תשועות חן- זיווג ראשון), בתו של ר' צבי מקארסטשוב (זיווג שני). **מרבותיו:** סבו, ר' מנחם נחום (בעל מאור עיניים).

בניו: ר' ברוך אשר (מצ'רנוביל), ר' ישעיה משולם זוסיא (מצ'רנוביל) ור' מנחם נחום (מלועו-צ'רנוביל). **בנותיו:** מרת חיה שרה (נישאה בזיווג ראשון עם ר' ישראל ובזיווג שני עם ר' שלמה מלודמיר), הרבנית פייגא (נשאה לר' דוד משה פרידמן מצ'ורטקוב) והרבנית פרל (נשאה לר' יצחק פיצ'ניק מברזנה). **אחיו:** ר' אברהם מטריסק, ר' דוד מטולנא, ר' יוחנן מרחמסטרביקה, ר' יעקב ישראל מצ'רקס, ר' יצחק מסקווירא, ר' מנחם נחום ממקרוב ור' משה מקורסצ'וב. **אחיותיו:** הרבנית חנה חיה (נשאה לר' דוד), הרבנית מלכה (נשאה לר' יחיאל מיכל מדרוהוביטש) והרבנית שיינדל (נשאה לר' דוב בער מלועו).

בעיר אחת היה דר יהודי, שהיה מחסידיו של הרה"ק רבי אהרן מצ'רנוביל זיע"א והיה לו בית מלאכת בורית והיה מחזיק למלאכתו נער גוי, פעם אחת כשבא בבוקר לבית המלאכה ראה את הנער הגוי תלוי על תקרת הבית ללא רוח-חיים. נבהל היהודי עד מאד וחשש, שמא אישימו אותו מיתה. לפיכך, החליט לעשות מעשה ולהיפטר מהנער.

הוא לקח את המת והפשיט את בגדיו ושרפם באש שתחת הדוד, ואת הנער זרק לתוך הדוד עם הבורית ואת עצמותיו, שנשארו, זרק לתוך הנהר וחזר לביתו, אך כאשר עברו כמה ימים ומשפחת הנער ראו, שאינו חוזר לביתו, מיד עשו רעש גדול, ואף שלא מצאו בבית היהודי רמז כל שהוא, עם כל זאת **עמדו בדעתם, שהיהודי הרגו וביקשו משר העיר לעוצרו.**

היהודי הצליח להתחמק מהם ונסע מיד אל הרה"ק רבי אהרן וסיפר לו את כל האמת מה שעשה ובכה לפניו, א"ל הצדיק: "אל תדאג ואל תפחד, כי לא יאונה לך כל רע והנער יבוא", ענה לו החסיד: "איך ייתכן כדבר הזה, והלא אני בעצמי שרפתיו!", אמר לו הרב: "הלא אמרתי לך, שהנער יבוא ולך לשלום", חזר החסיד לביתו ושר העיר תפסו ונתן אותו במשמר. לאחר שבועיים הוליוכו לעיר הגדולה לבית המשפט, וגם קרובי הנער נלוו עמם ובדרך ראו, שבאה לקראתם עגלה, והנער הנעדר יושב שם.

שמחו קרובי הנער ולקחוהו עמם ושאלוהו, היכן היה? ואמר שהוא נסע לעיר אחרת לבקר את חברו, וכמובן, מיד פייסו את היהודי על שחשדו אותו בחינם ופטרוהו לשלום, והם חזרו עם הנער.

בעברם על הגשר שעל גבי הנהר נהפכה העגלה, והנער נפל לתוך הנהר וטבע לעיני בני משפחתו. אותו חסיד חזר שוב אל הרה"ק וסיפר לו הכול. אמר לו הצדיק: "אתה מתפלל עליי, על שפעלתי בתפלות להחזיר את הנער, שמת לפני שבועיים? אני אספר לך מעשה מזקיני בעל המאור עיניים זיע"א, אשר החזיר לזה העולם גוי, אשר מת מלפני יותר מחמישים שנה..."

פעם אחת הגיעה לרבינו אשה זקנה, וביקשה ממנו, שיאמר עבורה קדיש לאחר אריכות ימים ושנים. שאל אותה רבינו: "באיזה זכות היא מבקשת זאת?", ואמרה כי היא הייתה המינקת שלו, ואביו ביקש ממנה, שתשגיח על בנה בעת שמניקתו, שיטול את ידיו לפני האכילה, וכן שהעיניים שלו יהיה סגורים, ואני קיימתי זאת ולא גידלה אותו בנקל!". וגם השאירה שלושה רובל למשקה לצורך תיקון. אמר לה רבינו: "אם כן מגיע לך", וכשנפטרה, אמר רבינו קדיש בפעם הראשונה בעבורה וחילק גם משקה בעבורה. ובאה אליו בחלום הלילה וביקשה ממנו, שיפסיק לומר קדיש, כי על ידי הקדיש הראשון שלו הייתה לה עלייה גדולה למקום גבוה בגן עדן, שהיא מתביישת להיות שם.

הובא בספר "אוצר ישראל" בשם הרה"צ ר' ישראל סופר זצ"ל: שמעתי מפי ר' משה זליג כהן זצ"ל: שאביו, ר' יעקב צבי התגורר בצ'רנוביל, ואביו שכר פונדק, והיה שם איזה גוי אחד שרצה ג"כ לשכור אותו פונדק. הגוי נכנס בכח הזרוע לאותו פונדק, ונאלצו המשפחה היהודית למצוא פינה בפונדק.

בבוקר הלך אביו יחד עם בנו הקטן משה זליג הנ"ל אל הרה"ק רבי אהרן מצ'רנוביל זיע"א, ועמדו ליד שולחנו ובכו מאוד באומרם: "הגוי נכנס לפונדק ונישל אותנו", ורבי אהרן בכה יחד עמהם, ואחר אמר: "אם כך- שהוא לא יחיה!", ובלילה השני באמצע הלילה הקיץ הגוי משנתו, והתחיל לצעוק בקול רם באמרו, שזקן אחד עומד ונותן לו מכות, והראה סימני המכות על גופו, ור' משה זליג הנ"ל ראה עצמו את הסימנים, והגוי צרח ואמר, שרוצה לברוח כי כמעט לא נשאר בו חיות מהמכות, וברח משם ולא חזר לשם לעולם.

סיפור נפלא, שסיפר המגיד מירשים רבי יעקב גלינסקי זצ"ל בעניין אמונת חכמים, סיפור שבדידו הווה עובדא: היה זה בשנת ה'תש"ט (1948). עולים חדשים היינו ועניים מרודים. לחם לשובע לא היה ובנו של ידידי רבי נחמן גרודקה חלה בדיזנטריה, מחלת מעיים קשה ל"ע ואושפז בבית הרפואה אסותא. למרות הטיפול, הלך מצבו של הילד והחמיר מאוד, עד שהרופאים רמזו לאבא להתכונן לגרוע מכל.

פניתי לאבא ואמרתי לו: "תיכנס לחזון אי"ש שיברך את הילד ויתפלל לרפואתו!". נכנס האבא למעונו של הרב, והצדיק אמר לו: "לך לפרופסור וינברג בבית הרפואה 'אסותא'. הזכיר לו האב: "הילד כבר שוהה באסותא". והרב הבהיר: "אכן. אבל אתה תלך אליו באופן פרטי, למרפאתו שבתל אביב".

מכיוון שלא באים לפרופסור בידיים ריקות, לווה רבי נחמן גרודקה סכום כסף ונסע לתל אביב. הגיע למרפאה של פרופסור וינברג, והיא מלאה באנשים הממתינים לתורם. "כן!?!", התעניינה המזכירה. "באתי אל הפרופסור", אמר רבי נחמן. חייכה המזכירה ופטרה: "אל הפרופסור לא באים סתם כך. יש לקבוע תור. אתה רואה את כל האנשים האלו? תורם נקבע כבר לפני כמה שבועות. אם אתה רוצה לקבוע תור, הבה נראה". התחילה המזכירה לדפדף ביומנו של הרופא, שבוע אחר שבוע - הכל היה עמוס.

פנה האב ואמר למזכירה: "אל תתאמצי, חבל לך על הזמן. ואני נכנס!" נשמעו קולות התמרמרות, והמזכירה אמרה לו: "לא, אינך נכנס!" והוא עומד בשלו: "אני נכנס!" והיא: "אני כבר אדאג לך, שאתה לא תיכנס!". הריב הקולני הזעיק את פרופסור וינברג מחדרו: "מה קורה כאן?" התעניין. "הוא רוצה להיכנס בלי תור!", הודיעה המזכירה. "מה פירוש הדבר?", שאל הפרופסור. "הילד שלי, פנה רבי נחמן גרודקה לרופא, הוא גוסס, זה ממש מצב של פיקוח נפש. החזון אי"ש אמר לי לבוא אליך. איני זז מכאן עד שאיכנס!" - "איפה הילד?" התעניין פרופסור וינברג. "הוא בבית הרפואה באסותא". השיב רבי נחמן. גיחוכים נשמעו לעברו. "אז מה תועיל, אם תיכנס אליי?! את הילד אני צריך לראות. שב, חכה כאן!".

כעבור כמה דקות יצא הפרופסור מחדרו: "אתה יכול לשוב לביתך, זה בסדר". מה בסדר? לא הבין, אולם חזקה עליו פקודת הרופא ש"זה בסדר". קם רבי נחמן גרודקה והלך לבית הרפואה. אשתו שהתה ליד מיטת הבן וסיפרה לו, שהמצב של הבן הורע, הוא כבר פרפר בין החיים למות. ולפתע החלה תכונה קדחתנית. רופאים נזעקו ובאו, אחיות עמדו הכן, כל הצוות רחש סביב מיטתו. כיוונו רבי נחמן ואשתו את השעה, והבין, שבאותה שעה שהוא היה בתל אביב אצל הרופא, הפרופסור נכנס לחדרו וטלפן למחלקה. גער במי שהיה צריך לגעור, דרבן והעמיד את כל הצוות הרפואי על רגליו. ואכן הם נכנסו לפעולה ואיזנו את המצב, ובסייעתא דשמיא תוך זמן קצר הילד הבריא.

כעבור שבועיים, כך סיפר הרב גלינסקי, חלה אחד מילדיי בדיזנטריה ל"ע. ידעתי, מה יש לעשות, להזעיק את פרופסור וינברג מבית הרפואה "אסותא". אבל לא סמכתי על ידיעתי, אלא נכנסתי אל החזון אי"ש. שמע הצדיק על מצבו הרפואי של הבן, ואמר לי: "לך אל פרופסור דויטש בגבעת רוקח". את פרופסור דויטש לא הכרתי, ולכן גם הערתי בפני הרב: "לפני כמה זמן שלח הרב את גרודקה לפרופסור וינברג מאסותא". ענה החזון אי"ש: "בשבילו וינברג. בשבילך דויטש".

נו. יש בידי שם או כתובת. בררתי אצל מכרים על פרופסור דויטש ואנשים גיחכו. המדובר ברופא קשיש, שזה מכבר יצא לגמלאות. הוא מתגורר בגפו בוילה מבודדת בגבעת רוקח, ומטפח את גינתו ואת צמד כלביו. אמרו לי: "בעבר התגורר החזון אי"ש בגבעת רוקח. אולי מכיר הוא את הרופא מאז בעודו פעיל. היום הוא כבר יצא מהעניינים".

אבל החזון אי"ש הרי שלח אותי אליו, וכמצוותו עשיתי. עליתי לגבעת רוקח בבני ברק, הכלבים קידמו את פני בנביחות והפרופסור הקשיש יצא כדי להרגיע אותם. כשהבחין בי, שאל מה הענין. עניתי לו, שילדי נתקף בדיזנטריה חמורה והחזון אי"ש שלחני אליו. הזמנתי אותו אפוא לביקור בית. עני מרוד הייתי, אבל לווייתי כסף עבור הביקור והתרופות.

שמע הפרופסור הקשיש את דברי ואמר: "אין שום צורך בביקור בית. המחלה הזו ידועה היא, וגם התרופות לה ידועות הן. יש לי אותן פה בבית. והואיל והחזון אי"ש הוא זה ששלח אותך אליי, אני אתן לך את התרופות בחינם".

אבן נגולה מעל ליבי. חזרתי לביתי, מיהרתי לתת לילד את התרופות, ולהחזיר למלווים את כספם. וברוך השם הילד הבריא ושב לאיתנו. הודו לה' כי טוב. ומכאן למדתי כלל גדול באמונת חכמים: שלא לסמוך במאומה על שכלנו, לא לדמות ולא להקיש מעניין לעניין. לשאול את חכמי התורה על כל דבר ולעשות כפי המצווה עלינו, "שכל מי שנוטל עצה מן הזקנים, אינו נכשל".

<p>הרב שבתי בן אסתריא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחא ז"ל לטיף בן פרחא ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירן ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זיזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרהה ע"ה</p>	<p>לע"נ</p> <p>תמצב"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה שרה בת מורברי רחל ע"ה</p>
--	--	---	--	---